

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0399 van 5 januari 2016
in de zaak RvVb/1415/0764/SA/0737

In zake:

1. de heer **Stefaan TAILLIEU**
2. mevrouw **Frieda VERGAUWE**
3. de heer **Stefaan LESAGE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Koen VAN WYNSBERGE
kantoor houdende te 9860 Oosterzele, Kwaadbeek 47a
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. het **college van burgemeester en schepenen** van de **gemeente ZONNEBEKE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Antoon LUST en Jelle SNAUWAERT
kantoor houdende te 8310 Assebroek-Brugge, Baron Ruzettelaan 27
waar woonplaats wordt gekozen

2. mevrouw **Veronique LAMPAERT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jeroen DE CONINCK
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 120
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 20 augustus 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 2 juli 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van onder andere de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonnebeke van 23 februari 2015 ontvankelijk maar ongegrond verklaard. De deputatie heeft aan de tweede tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een varkensstal en aanleg van verharding.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 8980 Beselare (Zonnebeke), Hoenstraat 15 en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie A, nummers 0332B, 0334F, 0335L en 0338F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 17 november 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koen VAN WYNSBERGE die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Antoon LUST die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij en advocaat Jeroen DE CONINCK die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 16 van het DBRC-decreet verhindert bij regelmatige oproeping de afwezigheid van de verwerende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ZONNEBEKE verzoekt met een aangetekende brief van 19 oktober 2015 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 27 oktober 2015 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

2.

Mevrouw Veronique LAMPAERT verzoekt met een aangetekende brief van 14 oktober 2015 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 27 oktober 2015 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 21 november 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tweede tussenkomende partij bij de eerste tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een varkensstal en aanleg van verharding”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgestelde gewestplan ‘leper-Poperinge’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De percelen zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 6 december 2014 tot en met 5 januari 2015, worden drie bezwaarschriften ingediend door onder meer de verzoekende partijen.

De dienst Waterlopen van de provincie West-Vlaanderen brengt op 16 december 2014 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 19 december 2014 een gunstig advies uit.

De eerste tussenkomende partij verleent op 23 februari 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de tweede tussenkomende partij en motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

...

Het hoevecomplex werd in 2011 overgenomen door de bouwheer met de bestaande milieuvergunningen. Het afbreken van 4 varkensstallen, 5 schuilhokken en een bergruimte op de site werd reeds vergund op 07/04/2014. De voorliggende aanvraag voorziet het bouwen van een varkensstal, aanleg van bijkomende betonverharding, omvormen van een bestaande bergruimte ten zuid-westen van de bestaande woning als quarantaineststal voor jonge zeugen en plaatsen van een ondergrondse regenwaterput met een infiltratiebekken van 60 m³ voor het verder exploiteren en uitbreiden van een bestaande varkenshouderij. De nieuwe stal wordt op een ruimtelijk verantwoorde manier geïntegreerd op de site t.o.v. de omgevende bebouwing, de aanliggende Hoenstraat en het achterliggende open landschap. De klassieke bouwstijl (rechthoekig gebouw van 1 bouwlaag met een zadeldak) van de nieuwe stal is architectonisch en stedenbouwkundig verenigbaar met de agrarische omgeving en de omgevende bebouwing. Om de visuele hinder in het landschap te minimaliseren worden de bouwwerken het best in zo donkerkleurig mogelijke materialen uitgevoerd en dient de beplanting, voorzien in het landschapsbedrijfsplan van 10/11/2014 van Inagro, uitgevoerd te worden ten laatste het eerste plantseizoen na de voltooiing van de bouwwerken. De bijkomende verharding is noodzakelijk voor de goede interne werking van het bedrijf. De watertoets werd uitgevoerd door de Provinciale Dienst der Waterlopen waaruit blijkt dat het nodige buffervolume met een vertraagde afvoer voorzien is op de voorliggende aanvraag zodat de plaatselijke waterhuishouding van de omgeving niet zal verstoord worden. Voor de plaats van de voorliggende aanvraag werd

op 11/12/2014 in beroep door de deputatie een milieuvergunning afgeleverd voor het verder exploiteren, uitbreiden en wijzigen van de varkenshouderij.

De voorgestelde bouwwerken zullen de ruimtelijke draagkracht met de omgeving niet verstoren.

...

De eerste tussenkomende partij legt volgende voorwaarden op:

“ ...

Voorwaarden

- Aangezien het project gelegen is in een gebied met een moeilijk infiltreerbare bodem, wordt op basis van art. 13 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juli 2013 (B.S. 08.10.2013) houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater een buffervolume opgelegd met vertraagde afvoer.
Er moet een buffervolume van minstens 330 m³/ha verharde oppervlakte worden voorzien en een vertraagde afvoer van 10 l/sec/ha naar de waterloop.
Voor dit project wil dit zeggen een totale nuttige berging van minstens 88 m³ (alle dakoppervlakken en verhardingen – hergebruik van 1 dag) en een vertraagde afvoer in buizen van 150 mm naar de waterloop.
Door de bouw van een buffer met vertraagde afvoer van 148 m³ wordt voldaan aan deze voorwaarde.*
- De bouwwerken dienen uitgevoerd te worden in zo donkerkleurig mogelijke materialen om de visuele hinder in het landschap tot het minimale te herleiden.*
- Ten laatste het eerste plantseizoen na de voltooiing van de bouwwerken dient de beplanting voorzien in het landschapsbedrijfsplan dd. 10/11/2014 van Inagro, aangeplant te worden.*
- In uitvoering van het decreet van 28.06.1985 en latere wijzigingen moet zo nodig voor de beoogde bedrijvigheid, naargelang de klasse van hinderlijke inrichting, een milieuvergunning verkregen worden of moet de inrichting onderworpen worden aan de meldingsplicht, zoniet kan van de afgegeven stedenbouwkundige vergunning geen gebruik gemaakt worden.*

...”

Onder andere de verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 31 maart 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 11 juni 2015 om dit beroep ongegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 16 juni 2015 beslist de verwerende partij op 2 juli 2015 om het beroep ontvankelijk maar ongegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

5B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

*De aanvraag is volgens het **gewestplan Ieper-Poperinge** (KB 14.08.1979) gelegen in een **landschappelijk waardevol agrarisch gebied**.*

Een varkenshouderij is verenigbaar met de agrarische bestemming.

Gezien de ligging in landschappelijk waardevol agrarisch gebied mogen de werken ook de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen. Hiertoe werd onder meer een landschapsintegratieplan opgemaakt (zie 4C).

Het advies van **Duurzame Landbouwontwikkeling** was gunstig omdat het gevraagde past in het kader van de heropstart en uitbreiding van het landbouwbedrijf.

In de beroepschriften wordt gesteld dat de milieuvergunning vervallen is en de aanvraag dan ook als een nieuwe vestiging moet worden bekeken. In de verleende milieuvergunning wordt dit weerlegd en gesteld dat de aanvraag wel moet beschouwd worden als hernieuwing of verandering van een bestaand bedrijf.

Ook wordt het argument dat de **afstandsregels** niet gerespecteerd worden herhaald in de beroepschriften.

In het milieudossier werd duidelijk gemaakt dat de aanvraag wel degelijk aan deze afstandsregel voldoet. In deze aanvraag werd de minimale afstand tot hindergevoelige gebieden berekend. Deze bedraagt hier 250 m. Het dichtstbijzijnde woongebied is op meer dan 250 m gelegen. Volgens de beslissing van de gemeente bedraagt de afstand tot het woongebied aan de Dadizelestraat 310 m.

Ook aan de voorwaarde dat 300 m afstand moet gehouden worden van een woongebied overeenkomstig art. 11.4.1 van KB van 28.12.1972 houdende inrichting en toepassing van de (ontwerp-) gewestplannen is hierbij voldaan.

In het beroepschrift wordt gesteld dat het woongebied aan de noordzijde van de Dadizelestraat ook overduidelijk een woongebied is. De gewestplanbestemming is echter woongebied met landelijk karakter en hierop wordt een uitzondering gemaakt voor de berekening van de afstandsregels (zowel voor wat betreft de afstandsregels in toepassing van Vlare II als de afstandsregels in toepassing van het KB van 28.12.1972).

Uit het vorige beroep tegen de verleende stedenbouwkundige vergunning (2013/345) is gebleken dat over het perceel van de aanvraag een **buurtweg** loopt, met name sentier nr. 82. In een aantal beroepschriften wordt opgeworpen dat er geen vergunning kan verleend worden omwille van deze buurtweg. Samen met de PSA moet worden vastgesteld dat er een bestaande, te behouden stal inderdaad op de buurtweg gebouwd is. Dit vormt echter geen legaliteitsbelemmering om de gevraagde vergunning te kunnen verlenen aangezien de nieuwe varkensstal niet op de zate van de buurtweg zal gelegen zijn.

Ook het feit dat de buurtweg niet op het plan staat vermeld, vormt op zich geen legaliteitsbelemmering. De niet-vermelding heeft immers geenszins tot gevolg dat de deputatie de aanvraag niet met kennis van zaken kan beoordelen. Zoals eerder aangegeven wordt de nieuwe constructie op geen enkele wijze getroffen door de zate van de buurtweg.

Met betrekking tot één van de bestaande stallen geven beroepers aan dat deze moet afgebroken worden omdat deze anders uitgevoerd werd dan vergund. Deze conclusie is echter voorbarig. Gezien het om een zone-eigen constructie gaat zou deze te groot uitgevoerde stal/berging misschien in aanmerking kunnen komen voor regularisatie.

Het advies van de **brandweer** werd gevraagd op 28 november 2014. Er werd echter geen advies ontvangen. Er kan op gewezen worden dat het enkel een stal betreft en dat deze aan de andere zijde van de bedrijfswoning geplaatst wordt en bijgevolg weg van de dichtst bijgelegen gebouwen van de linkerbuur. Op het plan staat aangegeven welke maatregelen moeten genomen worden inzake brandveiligheid.

De aanvraag moet voldoen aan de **gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten, infiltratie en buffering** (dd. 05.07.2013) gezien de aanvraag ingediend werd na 1 januari 2014. De verordening is van toepassing voor dakoppervlakken en verhardingen vanaf 40 m².

De plannen voorzien in een hemelwateropvang van 95 m³ en een hemelwaterbuffer van 88 m³ onder de varkensstal. In de weide wordt een buffervoorziening geplaatst met een buffercapaciteit van 60 m³. Er kan een buffervoorziening toegepast worden omwille van de moeilijk infiltreerbare bodem. De aanvraag is conform de hemelwaterverordening.

De **watertoets** is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

De plaats van de aanvraag is slechts voor een zeer beperkt deel gelegen in mogelijks overstromingsgevoelig gebied. De rest van het perceel is niet overstromingsgevoelig.

Er kan hierbij opgemerkt worden dat de naastliggende (aan oostelijke zijde) en achterliggende percelen wel in mogelijks overstromingsgevoelig gebied liggen. Volgens een beroepschrift is de beslissing van de gemeente in tegenstrijd met vroeger genomen beslissingen. Gezien de bebouwing wordt voorzien op een perceel dat maar voor een klein deel in overstromingsgevoelig gebied gelegen is, is de situatie bijgevolg wel degelijk verschillend ten opzichte van de eerdere aanvraag met biogasinstallatie en is het niet zo dat de gemeente de situatie bewust positiever voorstelt dan ze is.

Door de **Provinciale Dienst Waterlopen** werd advies verleend. Het advies is voorwaardelijk gunstig. Er wordt aangegeven dat de aanvraag niet in overstromingsgevoelig gebied ligt maar wel afwatert naar een watergevoelig oppervlaktewatersysteem. De plaats van de aanvraag heeft een moeilijk infiltreerbare bodem zodat een buffervolume met vertraagde afvoer moet voorzien worden.

Er wordt in het advies gesteld dat een buffervolume van minstens 330 m³/ha verharde oppervlakte moet worden voorzien en een vertraagde afvoer van 10 l/sec/ha naar de waterloop. De dienst geeft aan dat voor dit project een totale nuttige berging van minstens 88 m³ moet voorzien worden met een vertraagde afvoer in buizen van 150 mm naar de waterloop. Door het voorzien van een buffer met een capaciteit van 148 m³ wordt voldaan aan deze voorwaarde. Redelijkerwijs moet worden besloten dat er geen schadelijke effecten zullen ontstaan op de waterhuishouding.

In één van de beroepschriften wordt aangehaald dat de gevraagde buffercapaciteit niet voorzien is op de plannen in het aanvraagdossier. De voorzieningen staan echter wel degelijk aangeduid op het inplantingsplan en er is ook een doorsnede FF die aangeeft op welke hoogte de vertraagde afvoer zal geplaatst worden. Deze maatregelen zijn voldoende zoals bevestigd werd in het advies van de dienst Waterlopen.

In een beroepschrift wordt aangehaald dat de effecten op de **biologisch waardevolle elementen** in de buurt niet onderzocht zijn en wordt verwezen naar het decreet Natuurbehoud. Een aantal van de omliggende gronden zijn gekenmerkt als biologisch waardevolle of een combinatie van biologisch waardevolle en minder waardevolle elementen. Met de bouw van de stal wordt geen van deze biologisch waardevolle elementen directe schade toegebracht. Bovendien zal het stalsysteem performanter zijn dan de bestaande, oude stal. Zoals hoger reeds aangehaald bevindt de locatie zich op meer dan 1,5 km van een natura2000 gebied wat ook verklaart waarom er geen advies gevraagd werd aan agentschap Natuur en Bos zoals ook aangehaald in dit beroepschrift. Het beroepschrift stelt verder dat de industriële verwerkingsinstallatie gesitueerd is tussen percelen met een hoge biologisch waarde. Er moet echter op gewezen worden dat de

aanvraag zich beperkt tot het bouwen van een nieuwe stal. De biogasinstallatie maakt geen deel uit van deze aanvraag.

5C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Uit de beroepschriften blijkt dat de beroepers nog steeds vrezen dat er in de toekomst toch een biogasinstallatie zou ingeplant worden op deze site. Uit dit dossier valt niet op te maken of de aanvragers zich op deze site enkel gaan toespitsen op de varkensteelt of dat deze varkensteelt een eerste stap is om later toch over te gaan tot het realiseren van de biogasinstallatie. De beroepers vrezen dat het hier gaat om saucissoneren.

De aanvrager moet er zich van bewust zijn dat als er een vergunning verkregen wordt voor de varkenshouderij, dit nog niet betekent dat om het even welke andere uitbreiding van het bedrijf automatisch ook in aanmerking zou komen voor vergunning. Deze aanvraag betreft het verderzetten van de varkenshouderij wat op zich past in deze agrarische omgeving.

Doordat aanvrager geen duidelijkheid verschaft over de toekomstplannen blijft dit voor argwaan zorgen bij de omwonenden.

De nieuwe stal staat in de buurt van de bestaande woning en komt er ter vervanging van de bestaande verouderde stallen. De nieuwe stal sluit compact aan bij de bestaande bebouwing en er wordt niet dieper ingesneden in het landschap. Op het naastliggende perceel (ten westen), Hoenstraat 11, bevinden zich ook diverse omvangrijke gebouwen met grote hoogte (loodsen). Ook de bebouwing op Hoenstraat 9 komt tot op een gelijkaardige bouwdiepte. Nogmaals ten westen op nr. 7A bevindt zich nog een woning met achterliggende loods. Schuin aan de overzijde van de straat (ten zuidwesten van de aanvraag), Hoenstraat 12 bevindt zich ook een woning met loods.

Gezien er al heel wat bebouwing aanwezig is in de onmiddellijke omgeving van het perceel en verderop ook een woonlint gelegen is (noordzijde Dadizelestraat), is er voor de plaats van de aanvraag en de onmiddellijke omgeving geen sprake van een open en onaangetast landschap. Het landschappelijk waardevol agrarisch gebied is hier aangetast met verschillende types bebouwing.

De aanvraag voorziet in het vervangen van reeds bestaande bebouwing. In de onmiddellijke omgeving zijn bovendien omvangrijke gebouwen aanwezig. Het is een goede locatie om het bedrijf op deze plaats verder te zetten. Vooreerst is er op deze plaats al een bedrijf aanwezig op vandaag en daarnaast is er ook op het aanpalende perceel al een omvangrijk bedrijf gelegen. De voorliggende aanvraag voorziet bovendien niet in een uitbreiding qua bouwdiepte ten opzichte van de reeds aanwezige gebouwen op de site. Hieruit kan geconcludeerd worden dat de inplanting en de omvang van de nieuwe varkensstal te verantwoorden is.

In beroepschrift 2 wordt opgeworpen dat de stallen ingeplant worden in een glooiend landschap en dat deze vanaf de straat veel hoger zullen lijken. Uit terreinprofiel DD en het inplantingsplan blijkt dat dit enkel ter hoogte van de rechterzijde van de stal, aan de noordoostgevel het geval is. Dit vloeit voort uit het feit dat net op deze plaats het terrein sterk afhelt zoals zichtbaar is op terreinprofiel DD. In het beroepschrift wordt ook gesteld dat er een andere locatie kon gekozen worden voor de stal (aan de andere zijde van de bedrijfswoning). Hierbij moet echter opgemerkt worden dat deze locatie ook aanleiding zal geven tot een hogere inplanting van de stal net wat in hetzelfde beroepschrift ook aangeklaagd wordt.

Gezien de ligging in landschappelijk waardevol agrarisch gebied is de landschappelijke integratie van het nieuwe gebouw van belang. De nieuwe aanvraag moet zich inpassen in de omgeving. Dit kan enerzijds door de vormgeving van het gebouw zelf en anderzijds door optimalisatie van de omringende groenelementen zodat het gebouw zich inpast in de omgeving.

De kroonlijsthoogte van de nieuwe stal is beperkt tot 2,8 m en de nokhoogte bedraagt 7,1 m. Dit zijn gebruikelijke afmetingen voor stallingen. Op het plan van de aanvraag is vermeld dat antracietkleurige golfplaten zullen toegepast worden. Deze kleurkeuze zorgt voor een optisch verkleinend effect. In het beroepschrift wordt gesteld dat de gemeente een voorwaarde moet opleggen betreffende aanpassing van de kleurkeuze. Dit is echter niet helemaal correct. Op het plan is voorgesteld om bruine silexpanelen en antracietkleurige dakplaten te voorzien. Antraciet is op zich een donkere kleur. De kleurkeuze moet bijgevolg niet echt aangepast worden.

Er is een landschapsintegratieplan opgemaakt en bijgevoegd bij het dossier. Ten opzichte van de milieuvergunningaanvraag werd het integratieplan gewijzigd onder meer aan de oostzijde. Daar wordt voorzien in een combinatie van hoogstambomen met heesters die in 3 rijen aangeplant worden. Ook aan de achterzijde van het bedrijf wordt een combinatie voorzien van hoogstambomen en een heg. Op die manier worden de gevels van de bedrijfsgebouwen zowel van veraf als van dichtbij gebroken en gaat de stal op in het landschap.

In beroepschrift 1 wordt gesteld dat de schoonheidswaarde van het landschap aangetast wordt gelet op de omvang van de gebouwen en constructies. Beroepschrift 1 gaat uit van het naastgelegen bedrijf dat zelf bestaat uit grote gebouwen (met een hoge kroonlijst) die bovendien weinig ingekleed zijn. Op de terreinprofielen is aangegeven hoe de hoogtes tussen de gebouwen van het naastliggende bedrijf en de nieuwe stal zich verhouden. Uit deze terreinprofielen en het plan met de hoogtematen blijkt ook dat de gebouwen van het naastliggende bedrijf hoger ingeplant zijn dan de nieuwe stal en bovendien is de kroonlijsthoogte van de naastliggende gebouwen veel hoger. Op terreinprofielen CC en AA staat aangegeven dat de nokhoogte van de nieuwe stal lager is dan de kroonlijsthoogte van de bestaande bedrijfsgebouwen van het naastliggende bedrijf omdat de stal lager ingeplant wordt dan de bestaande naastliggende bedrijfsgebouwen.

Beroepers zijn van oordeel dat de opmaak van een landschappelijk integratieplan op zich al impliceert dat de aanvraag het landschappelijk waardevol karakter zou schenden en bijgevolg niet aanvaardbaar zou zijn. Indien deze redenering zou gevolgd worden, komen alle projecten in landschappelijk waardevol gebied op de helling te staan.

In de beroepschriften wordt gesteld dat door de kleurkeuze als voorwaarde op te leggen en het uitvoeren van het landschapsintegratieplan als voorwaarde op te leggen eigenlijk erkend wordt door de vergunningverlener dat de aanvraag een onaanvaardbare aantasting van het landschap zou teweeg brengen. Het is echter zo dat het groenintegratieplan onlosmakelijk deel uitmaakt van de aanvraag en niet bijkomend toegevoegd werd. De gemeente legt dit nog eens expliciet in een voorwaarde op om zekerheid te hebben over de uitvoering ervan zodat de gebouwen zich op een kwaliteitsvolle manier integreren in de omgeving.

De landschappelijke integratie is bovendien niet bedoeld om het gevraagde project te 'verstoppen' maar om het geheel te integreren in de omgeving. Door de uitvoering van dergelijk plan wordt tot een harmonieus geheel gekomen tussen de functionele uitvoering van een agrarische activiteit in een gebied met landschappelijk waardevolle kenmerken.

Eén van de beroepers werpt op dat er geen onaanvaardbare hinder mag veroorzaakt worden naar de omgeving toe. Concreet wordt gevreesd voor geurhinder doordat één van

de minst performante ammoniakemmissie-arme stalsystemen wordt toegepast. Er wordt aangehaald dat een luchtwasser performanter is.

Bij de aanvraag werd een geurstudie gevoegd. Ten opzichte van wat oorspronkelijk in de milieuvergunning gevraagd werd zijn bijkomende maatregelen getroffen om de geurhinder in te perken. Deze werden opgelegd als bijzondere voorwaarde. Het betreft onder meer het voorzien van een windsingel, het beperken van het aantal varkens, het verhogen van de schouwen van de vleesvarkensstal en het beperken van de mestverblijftijd. Enkel door het voorzien van bijkomende maatregelen waardoor de geurhinder niet vergroot ten opzichte van wat voorheen milieuvergund was, gaf afdeling LNE een tweede, gunstig advies. Gezien de inschatting van geurhinder een technische aangelegenheid is, is het aspect geurhinder te beschouwen als een typische milieutechnische aangelegenheid. Uit de verleende milieuvergunning blijkt dat het voorgestelde stalsysteem en de milderende maatregelen voldoende zijn om de geurimpact niet te vergroten en bijgevolg geen overmatige geurhinder te genereren.

In beroepschrift 1 wordt aangehaald dat de toepassing van een windsingel niet kan als er woningen/gehinderden op minder dan 100 m gelegen zijn (van de windsingel). Ook wordt in het beroepschrift gesteld dat de beroepers op minder dan 50 m van de percelen van de aanvraag wonen. Toch blijkt bij nameting op de kadasterplannen dat de woning van de ene beroepers op meer dan 60 m gelegen is van de percelen van de aanvraag en op meer dan 140 m van de nieuwe stal en de woning van de andere beroepers al op meer dan 100 m afstand gelegen is van de percelen van de aanvraag. Bijgevolg zijn de woningen zeker op meer dan 100 m gelegen ten opzichte van de windsingel die zich aan de oostelijke zijde van de stal bevindt (verder weg ten opzichte van beroepers in beroepschrift 1), meer bepaald tussen de stal en de woning van beroeper 2. Beroeper 2 woont op net meer dan 100 m van de windsingel. De voorgestelde maatregelen lijken dan ook niet in te gaan tegen de omzendbrief LNE 2012/1.

De aanvraag is bestemmingsconform zowel wat betreft de agrarische activiteit als wat betreft het aspect landschappelijk waardevol. De gebouwen sluiten compact aan bij de bestaande gebouwen van het bedrijf en vormen een cluster met de naastliggende bedrijfsgebouwen in westelijke richting. De geurhinder werd beperkt door het opleggen van maatregelen in de milieuvergunning. Er kan dan ook besloten worden dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

5D CONCLUSIE

Overwegende dat de aanvraag strekt tot het hernieuwen en veranderen van een varkenshouderij gelegen langs de Hoenstraat in Zonnebeke; dat de aanvraag in overeenstemming is met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan; dat de aanvraag voldoet aan de afstandsregels van de Vlarem en eveneens aan de voorwaarde dat 300 m afstand moet gehouden worden van een woongebied overeenkomstig art. 11.4.1 van KB van 28.12.1972 houdende inrichting en toepassing van de (ontwerp-) gewestplannen; dat het voorwerp van de aanvraag niet getroffen is door een buurtweg; dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

...

Dit is de bestreden beslissing.

De heer Guido DEHOUCK heeft met een aangetekende brief van 24 augustus 2015 eveneens een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer RvVb/1415/0771/SA/0739.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tweede tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan. De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de tweede tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er een hoogdringendheid voorhanden is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft de hoogdringendheid als volgt:

“ ...

VI. VORDERING TOT SCHORSING – HOOGDRINGENDHEID

(...)

In casu blijkt dat de belanghebbende partij sedert het verlenen van de thans bestreden beslissing beschikt over alle vereiste vergunningen en dat de belanghebbende partij op dit ogenblik zonder enige wettelijke of feitelijke belemmering ter zake kan overgaan tot het uitvoeren van de bouwwerken tot oprichting van de betwiste varkensstal.

Doordat thans, behoudens schorsing van de thans bestreden stedenbouwkundige vergunning, niet de belanghebbende partij ervan weerhoudt om de werken uit te voeren, is er zodoende wel degelijk sprake van hoogdringendheid. Het oprichten en in exploitatie nemen van de betreffende varkensstal kan immers vrij snel gebeuren, gezien het bouwproces verloopt op industriële wijze en gebruikmakend van prefab-constructiepanelen waardoor het bouwproces op relatief snelle wijze wordt afgerond (hoogstens een beperkt aantal maanden).

Een en ander heeft tot gevolg dat, indien een uitspraak moet worden afgewacht in een procedure tot vernietiging, de stal al met zekerheid zal opgericht en in exploitatie zijn. Zodoende zullen de verzoekende partijen tegen het ogenblik van de uitspraak wel degelijk geconfronteerd worden met de schade en/of ongemakken - met name visuele hinder (cfr. eerste middel), geurhinder wegens ontoereikende mitigerende maatregelen (cfr. stuk 14 en het tweede middel), mobiliteits- en stofhinder, die nog moeilijk omkeerbaar zal zijn door het louter vernietigen van de thans bestreden vergunning.

De visuele hinder is onvermijdelijk en dit gelet op het feit dat de thans bestreden vergunning toelating inhoudt voor de oprichting van een aanzienlijk gebouw en bijkomende

verhardingen. Zo blijkt uit de plannen dat de stal een lengte heeft van 52,48 meter en een breedte van 26,63 meter en een hoogte van 7 meter. Hierdoor bedraagt de oppervlakte van de aangevraagde stal 1.397,54 m². De stal krijgt een totaal volume van 6.945,79 m³. Dergelijk omvangrijk gebouw berokkent op zich reeds een onaanvaardbare aantasting op de open ruimte, die op deze plaats geenszins te verantwoorden is. Daarenboven voorziet de aanvraag nog in een bijkomende aanslag op de open ruimte door een verharding te voorzien ten belope van 650,88 m², het bouwen van een regenwaterput met een inhoud van 183,51 m³ en de bouw van een infiltratievoorziening met afmetingen van 20 m op 10 m en een diepte van 30 cm. De visuele hinder voor de verzoekers die quasi vlak naast de bouwplaats wonen zal onvermijdelijk zijn.

Ook de te verwachten geurhinder vormt een zeer ernstige nadeel voor de verzoekers als dichtste omwonenden.

Het is algemeen aanvaard dat een varkenshouderij een aanzienlijke geurhinder tot gevolg zal hebben op de woningen van verzoekers, die allen gelegen zijn op minder dan 50 meter van de percelen waarop de aanvraag betrekking heeft.

Uit het advies van de afdeling Milieuvergunningen (LNE) zoals uitgebracht in het kader van de milieuvergunningsaanvraag, bleek immers duidelijk dat de geuremissies tot 8,8 % stijgen t.o.v. de vroegere vergunde toestand. Er weze opgemerkt dat de geurtoename t.o.v. de actueel vergunde toestand veel sterkers is, gezien de milieuvergunning van de aanvraagster reeds een aantal jaren vervallen is! De aanvraag moet eigenlijk worden beschouwd als een aanvraag voor een nieuwe varkenshouderij, in een omgeving waar geen varkens vergund zijn ! Omwille van de verwachte bijkomende geuremissies werd deze vergunningsaanvraag ongunstig geadviseerd. Er werden weliswaar aangepaste voorwaarden (meer bepaald de aanleg van een groenscherm/windsingel) opgelegd, maar deze voorwaarden blijken volgens omzendbrief LNE 2012/1 zeer ontoereikend te zijn.

Uit samenlezing van het advies van de PMVC omtrent de milieuvergunning blijkt immers zeer duidelijk dat de vrees voor geurhinder zeer reëel is, gelet op het weinig performante stalsysteem dat de verzoekers toepassen en dat er zelf sprake is van **een aanzienlijke stijging van de geureenheden** ter hoogte van de woning van verzoekers. De voorgestelde maatregel van de windsingel biedt geen afdoende remediëring voor deze geurhinder, aangezien de toepassing van een windsingel als geurbeperkende maatregel afgeraden wordt in de omzendbrief LNE 2012/1 indien er in de dichte omgeving (100 m) omwonenden aanwezig zijn, die door de geur kunnen gehinderd worden.

De bestreden beslissing houdt met al deze argumenten geen enkele rekening.

De nadelen zijn des te scherper aanwezig, aangezien de aanvraagster de in het verleden verleende vergunningen heeft laten vervallen (cfr. stuk 5). Hierdoor mochten verzoekers zich er in principe aan verwachten dat geen varkenshouderij meer uitgebaat zou worden in de onmiddellijke omgeving van hun woning, aangezien de aanvraagster dienaangaande zelf de vergunningen heeft laten vervallen. Het is echter te verwachten dat de aanvraagster thans, gelet op haar voornemen om de site alsnog in exploitatie te nemen als varkenshouderij, snel zal overgaan tot oprichting van de stallen.

Deze nadelige gevolgen vloeien louter voort uit de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing. De thans bestreden beslissing is immers een noodzakelijke voorwaarde om tot bouw en exploitatie van de door verzoekers bestreden varkensstal over te gaan. Er moet in deze context opnieuw op gewezen worden dat de verzoekers wonen op de zeer korte afstand van de inrichting (cfr. de toelichting m.b.t. het belang) zodat de

thans bestreden beslissing wel degelijk van aard is het woon en leefklimaat van de verzoekers op zeer nadelige wijze te beïnvloeden.

Verzoekers kan alleszins niet worden verweten geen vordering tot schorsing te hebben ingesteld tegen de milieuvergunning en dit aangezien de betreffende milieuvergunning tot op het ogenblik van het verlenen van de thans bestreden stedenbouwkundige vergunning geschorst was in toepassing van art. 5 Milieuvergunningsdecreet. Een vordering tot schorsing bij de Raad van State zou immers op dat ogenblik zonder voorwerp geweest zijn.

De vordering van verzoekers is om voormelde redenen wel degelijk hoogdringend.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

A. HOOGDRINGENDHEID

(...)

In casu werpt verzoekende partij dat indien de uitspraak ten gronde zou worden afgewacht, de stal met zekerheid zal opgericht zijn en in exploitatie zijn. “Zodoende zullen de verzoekende partijen tegen het ogenblik van de uitspraak wel degelijk geconfronteerd worden met de met schade en /of ongemakken – met name visuele hinder (...), geurhinder wegens ontoereikende mitigerende maatregelen (...), mobiliteits- en stofhinder die nog moeilijk omkeerbaar zijn door het louter vernietigen van de thans bestreden vergunning.”

Inzake visuele hinder wijst verzoekende partij dat de bestreden vergunning de toelating inhoudt voor de oprichting van een aanzienlijk gebouw met bijkomende verhardingen. Zo zal de voorziene stal een lengte hebben van 52,48 m, een breedte van 26,63 m en een hoogte van 7 m. de totale oppervlakte bedraagt 1.397,54 m², totale volume 6.945,79 m³. Verder wijst verzoekende partij dat het voorgenomen gebouw op zich reeds een onaanvaardbare inname op de open ruimte berokkent, die op deze plaats geenszins te verantwoorden is. Bovendien wijst verzoekende partij op een bijkomende aanslag op de open ruimte door de verharding te voorzien ten belope van 650 m², het bouwen van een regenwaterput met een inhoud van 183,51 m³ en de bouw van een infiltratievoorziening met afmetingen van 20 m op 10 m en een diepte van 30 cm. Verzoekende partij besluit dan ook dat de visuele hinder onvermijdelijk zal zijn aangezien zij vlak naast de bouwplaats wonen.

Verwerende partij stelt vast dat op geen enkele wijze de vermeende visuele hinder aan de hand van het voorgenomen project wordt aangetoond, laat staan dat de zaak hiermee hoogdringend is om de uitkomst van het annulatieverzoek af te wachten. Integendeel, verzoekende partij beperkt zich tot een loutere beschrijving van de aanvraag en concludeert hiermee dat de visuele hinder onvermijdelijk zal zijn aangezien zij vlak naast de bouwplaats wonen.

Nazicht op het grondplan leert dat de bouwplaats zich situeert ten noordoosten van de woningen van verzoekende partijen. De nieuwe stal wordt opgericht ter vervanging van de bestaande stallingen, doch enkel ter hoogte van de noordoostelijke grens van het bouwperceel. Met andere woorden, de bestaande varkensstalling en bergruimte met aansluitend de bedrijfswoning aan het zuidwestelijke deel van het perceel (richting woning van verzoekende partijen) blijven ongemoeid.

Bovendien bevinden zich tussen de bedrijfswoning van eerste verzoekende partij en de bouwplaats grote loodsen in grijze betonpanelen. Welnu, eerste verzoekende zal doorheen zijn eigen loodsen moeten kijken om een glimp te kunnen opvangen van het vergunde project. Dit blijkt duidelijk op het inplantingplan, waar de vergunde stal niet eens

de hoogte bereikt van die grijze loodsen ! (zie terreinprofiel C-C') Ook tweede verzoekende partij kan hoegenaamd geen visuele hinder ondergaan. Naast het feit dat verzoekende partij nog verder verwijderd is van de bouwplaats, moet worden vastgesteld dat ook hij vanuit zijn woning moet uitkijken op zijn eigen constructie. (zie foto's google streetview, waar verzoekende partij zijn woning en bijgebouwen vakkundig onherkenbaar heeft gemaakt, overtuigingsstuk C) Bovendien bevindt zich tussen de woning en de bouwplaats nog een bocht en is de bouwplaats zelfs lager gelegen dan de woning van tweede verzoekende partij. Tweede verzoekende partij maakt in ieder geval niet aannemelijk dat zij een visuele hinder zal ondergaan, laat staan dat de zaak hoogdringendheid is om een schorsing te rechtvaardigen.

Verder wijst verzoekende partij dat het algemeen aanvaard is dat een varkenshouderij een aanzienlijke geurhinder tot gevolg zal hebben voor hun woningen. Hierbij wordt verwezen naar het ongunstig advies van de afdeling milieuvergunningen uitgebracht in het kader van de milieuvergunningsaanvraag die wijst op een geurtoename ten opzichte van de actueel vergunde toestand en op het feit dat de milieuvergunning van aanvrager reeds een aantal jaren vervallen is.

Verzoekende partij verliest echter uit het oog dat het ongunstig advies van afdeling milieuvergunningen is ingegeven omwille van de bijkomende geurimpact ten aanzien van de woning in noordoostelijke richting van de bouwplaats. (Hoenstraat 16) Zowel eerste als tweede verzoekende partij (Hoenstraat 11 en 12) zijn woonachtig ten zuidwesten van de bouwplaats. In dat opzicht kunnen zij nooit persoonlijk bijkomende geurhinder ondervinden.

Minstens maakt verzoekende partij niet aannemelijk dat zij ingevolge de bestreden beslissing een geurhinder zal ondergaan, laat staan dat de vermeende geurhinder hoogdringend is om een schorsing te rechtvaardigen.

Overigens heeft afdeling milieuvergunningen haar initieel ongunstig advies herzien nadat een bijkomende geurstudie werd bezorgd. In deze studie werden milderende maatregelen opgenomen welke als voorwaarde bij de milieuvergunning werd opgelegd.

Tenslotte moet worden gewezen dat beide verzoekende partijen zelf woonachtig zijn in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Eerste verzoekende partij is bovendien zelf aardappelhandelaar. In dat opzicht is het niet onredelijk te stellen dat van verzoekende partijen een grotere tolerantie mag verwacht worden ten aanzien van nadelen die voortvloeien uit de uitoefening van agrarische activiteiten. (RVVb, 28 maart 2012, S/2012/0060) Het mag geenszins de bedoeling zijn dat bewoners het effectief gebruik van het agrarisch gebied in de weg gaan staan.

Inzake de vermeende mobiliteits- en stofhinder, toont verzoekende partij op geen enkele geconcretiseerde wijze aan dat zij de opgeworpen hinder persoonlijk zal ondergaan welke niet ongedaan kan worden gemaakt indien de afhandeling volgens de gewone vernietigingsprocedure zou plaatsvinden.

Er is dan ook geen sprake van een hoogdringendheid.
..."

3.

De eerste tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

" ...

1. De hoogdringendheid

(...)

7. Vervolgens heeft uw Raad er ook voorheen steeds op gewezen dat, wanneer een vordering tot schorsing is gericht tegen een vergunning tot uitbreiden van een

bestaande bedrijfssite, men dan zal moeten aantonen dat het aangevoerde nadeel voortvloeit uit de bijkomende hinder die het vergunde teweeg zal brengen.

8. *Daarenboven zal men dus, wanneer men de schorsing vraagt van een stedenbouwkundige vergunning, moeten aantonen dat de hinder voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en niet louter uit de latere ingebruikname van het vergunde. Wanneer aldus voor een bepaalde bedrijfsuitbreiding zowel een stedenbouwkundige vergunning als een milieuvergunning of milieumelding noodzakelijk is, moet men een onderscheid maken tussen de stedenbouwkundige hinderaspecten, die voortvloeien uit de stedenbouwkundige vergunning en anderzijds de milieuhinder die uit de exploitatie voortvloeit.*
9. *Een volgend element die in deze zaak ten zeerste van belang is, is dat de ernst van de voorgewende schade mede moet beoordeeld worden in het licht van het bestemmingsgebied waarin die vermeende schade zich zal voordoen. In een agrarisch gebied zal er dan pas reden zijn tot schorsing wanneer de hinder van de bestemmingsconforme activiteiten als kennelijk overdreven en onredelijk dienen aangemerkt te worden. Dit is ook logisch: er is immers pas sprake van een ernstige schade wanneer zich plots fenomenen voordoen die men in het desbetreffende bestemmingsgebied niet dient te verwachten. Dat is ook meteen de reden waarom uw Raad van verzoekende partijen die in een agrarisch gebied wonen een grotere tolerantie verwacht t.a.v. agrarische activiteiten.*
10. *Vervolgens heeft Uw Raad er ook steeds op gewezen dat de nadelen waarnaar een partij verwijst, persoonlijke nadelen moeten zijn. Dit is evident ook zo in het kader van de beoordeling van de hoogdringendheid, nu de actio popularis naar Belgisch recht vooralsnog niet is toegelaten.*
11. ***In casu** verwijzen de verzoekende partijen naar de vermeende aantasting van het landschap door de vergunde werken.*

Echter wordt die vermeende hinder op geen enkele wijze geconcretiseerd, noch tonen de verzoekende partijen aan welke concrete visuele hinder zij van de werken vrezen. De verzoekende partijen beweren niet eens – laat staan dat zij dit aantonen – dat zij de nieuwe stal vanuit hun woning zullen kunnen zien. De verzoekende partijen voegen bij hun verzoekschrift geen enkele foto of stuk waaruit uw Raad zou moeten kunnen opmaken wat de visuele impact van de stal zal zijn. Uw Raad kan uit het verzoekschrift niet eens opmaken of de verzoekende partijen de bouwplaats überhaupt wel kunnen zien.

Hoewel het bij verre na niet de taak is van de verzoeker tot tussenkomst (laat staan van uw Raad) om zelf na te gaan of de verzoekende partijen een dermate ernstige visuele hinder zullen ondergaan dat er sprake is van een ernstig nadeel, moet er toch op worden gewezen dat een summier onderzoek reeds uitwijst dat het hoogst onwaarschijnlijk is dat de verzoekende partijen zelfs maar enige visuele hinder kunnen ondergaan van de vergunde werken. Uit een luchtfoto blijkt immers dat de verzoekende partijen vanuit hun woningen niet eens uitkijken over de bouwplaats, maar wel op hun eigen loodsen :

(...)

De verzoekende partijen zullen de nieuwe stal dus niet eens kunnen zien. Het is dan ook geheel ten overvloede dat er nog op kan worden gewezen dat de woningen van de verzoekende partijen op zo'n 150m, resp. 200m van de bouwplaats zijn gelegen. Het hoeft werkelijk geen betoog dat er van enige visuele hinder geen sprake is, laat staan dat een visuele hinder die dermate ernstig is dat men kan spreken van een ernstig nadeel die de spoedprocedure van de schorsing zou verantwoorden.

12. *Vervolgens verwijzen de verzoekende partijen nogal lapidair naar de geurhinder die het aangevraagde volgens hen zal veroorzaken. Echter vloeit geurhinder niet voort*

uit de oprichting van de stal, maar hoogstens uit de eventuele latere exploitatie daarvan. Die exploitatie is het exclusieve voorwerp van de milieuvergunning, die door de verzoekende partijen reeds werd aangevochten voor de Raad van State.

De verzoekende partijen wijzen er echter slechts op dat zij bij het aanhangig maken van die vordering tot vernietiging niet tegelijkertijd de schorsing van de milieuvergunning hebben gevraagd, gelet op de koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en deze milieuvergunning. Echter kunnen de verzoekende partijen sedert 1 maart 2014 voor de Raad van State op elk ogenblik de schorsing van de bestreden beslissing vragen. De verzoekende partijen blijken dit echter niet zinnens te zijn.

Nochtans, indien de stal zou worden opgericht maar de milieuvergunning wordt geschorst en/of vernietigd, dan zal aan de geurhinder een einde komen. Ook dat illustreert dat die geurhinder dus niet voortvloeit uit de hier bestreden beslissing, wel integendeel.

Dat de verzoekende partijen hier in wezen kritiek leveren op de verleende milieuvergunning, blijkt overigens ook duidelijk uit hun argumentatie. Zij verwijzen immers naar de omstandigheid dat, volgens hen, “de aanvraag eigenlijk [moet] worden beschouwd als een aanvraag voor een nieuwe varkenshouderij”. Zij steunen die argumentatie evenwel volledig op het (vermeend) vervallen zijn van de milieuvergunning voor het bedrijf. Echter staat er op de site op vandaag nog een volledig stedenbouwkundig vergund varkensbedrijf, zodat er vanuit stedenbouwkundig oogpunt wel degelijk moet worden uitgegaan van een volledig varkensbedrijf, waarvan 3 stallen zullen worden gesloopt om plaats te maken voor een nieuwe stal.

Diezelfde volstreekte milieutechnische benadering blijkt overigens ook uit de bewering van de verzoekende partijen dat de nadelen “des te scherper aanwezig [zijn], aangezien de aanvraagster de in het verleden verleende vergunningen heeft laten vervallen”. Ook dat argument slaat louter op de milieuvergunning van het bedrijf. Overigens valt werkelijk niet in te zien waarom de nadelen erger zouden zijn omdat er een tijd niet is geëxploiteerd op het bedrijf. Dat het bedrijf een tijdlang niet werd geëxploiteerd – terwijl alle vergunde gebouwen natuurlijk wel aanwezig bleven – schept in hoofde van de verzoekende partijen evident geen rechtmatige verwachtingen dat dit in de toekomst zo zou blijven. Wel integendeel, hoger werd reeds aangetoond dat het gaat om een site gelegen in het agrarisch gebied, zodat de omwonenden aldaar wel degelijk agrarische bedrijven mogen verwachten. Dit is uiteraard des te meer het geval op een volledige stedenbouwkundige vergunde en bestaande site.

Het is dan ook geheel ten overvloede dat de verzoeker tot tussenkomst er bijkomend ook nog op wijst dat de verzoekers overigens ook niet aantonen dat de geurhinder (net als de visuele hinder overigens) zoveel ernstiger zal zijn na het uitvoeren van de bestreden beslissing, ten opzichte van de bestaande toestand die, zoals hoger al bleek, eveneens een volledig varkensbedrijf was, waarop een aantal stallen zullen verdwijnen en om plaats te maken voor de hier vergunde stal. Daarenboven ontkrachten zij op geen enkele wijze de motivering van de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat er voldoende maatregelen zullen worden getroffen om bijkomende geurhinder te vermijden.

13. Verder verwijzen de verzoekende partijen nog naar de mobiliteitshinder en stofhinder, zonder echter ook maar een woord toelichting daaromtrent te geven. Het is evident niet de taak van uw Raad om in het administratief dossier te speuren naar mogelijke bronnen van dergelijke hinder. Uit het gegeven dat de verzoekende partijen hier geen enkel woord aan vuil maken, kan men overigens al voldoende afleiden dat de nadelen die daaruit zouden voortvloeien alvast zeker niet ernstig zullen zijn.

14. Daarnaast dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij pas op het allerlaatste ogenblik, nadat bijna de volledige termijn van 45 dagen was verstreken,

een vordering tot schorsing aanhangig hebben gemaakt. Ook dat toont aan dat de vordering allesbehalve hoogdringend is.

15. De verzoekende partijen tonen aldus volstrekt niet aan dat zij een ernstig nadeel zullen ondergaan ingevolge de bestreden beslissing, meer zelfs, een eenvoudig onderzoek van de feitelijke constellatie leert dat zo'n nadeel zich niet kan voordoen.

Er is dan ook geen sprake van enige hoogdringendheid, hetgeen reeds volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen.

16. Het is dan ook slechts uiterst subsidiair, voor het onmogelijke geval Uw Raad van oordeel zou zijn dat de verzoekers wél enig nadeel zouden ondergaan van de (uitvoering van) de bestreden beslissing, dat de verzoeker tot tussenkomst Uw Raad overeenkomstig artikel 40, § 1, lid 2 DBRC verzoekt om vast te stellen dat, zelfs al zou de schorsing van de bestreden beslissing aan de verzoeker enig voordeel verschaffen, dit voordeel dan in ieder geval klaarblijkelijk op onevenredige gevolgen zal hebben voor de aanvrager, aan wie de mogelijkheid zou worden ontnomen om haar beroepsactiviteit ter plaatse op te starten, terwijl het voordeel voor de verzoekers verwaarloosbaar is.

...

4.

De tweede tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Inzake de vordering tot schorsing – Geen hoogdringendheid – vordering tot schorsing (tegen de biogasinstallatie, waarvan de ruimtelijke impact groter is) voor Raad van State werd in het verleden reeds afgewezen

Verzoekende partijen tot schorsing en vernietiging motiveren het schorsingsverzoek als volgt:

Eerste motief – er kan gestart worden met bouwen

“In casu blijkt dat de belanghebbende partij sedert het verlenen van de thans bestreden beslissing beschikt over alle vereiste vergunningen en dat de belanghebbende partij op dit ogenblik zonder enige wettelijke of feitelijke belemmering ter zake kan overgaan tot het uitvoeren van de bouwwerken tot oprichting van de betwiste varkensstal. (...)

Het oprichten en in exploitatie nemen van de betreffende varkensstal kan immers vrij snel gebeuren, gezien het bouwproces verloopt op industriële wijze en gebruikmakend van prefab-constructiepanelen waardoor het bouwproces op relatief snelle wijze wordt afgerond (hoogstens een beperkt aantal maanden)”

Uit de rechtspraak van uw Raad blijkt dat het feit dat de werken kunnen aangevat worden, de spoedeisendheid niet zomaar rechtvaardigt. Volgens de Raad voor Vergunningsbetwistingen vormt het louter starten van de met de bestreden beslissing vergunde werken, alleen en op zich genomen, niet noodzakelijk een afdoende reden om een vordering tot schorsing in te stellen. (RvVB UDN/2015/0002 van 3 maart 2015 inzake DAEMEN). Het eerste motief is an sich dan ook reeds niet afdoende.

Vervolgens dient er vastgesteld te worden dat er **geen in concreto elementen** voorhanden zijn om de spoedeisendheid aan te tonen. Zo blijkt ook dat tegen de recent verleende milieuvergunning **geén** verzoek tot schorsing (enkel tot vernietiging) ingediend werd! Waarom zou er voor de milieuvergunning géén reden voorhanden zijn om over te gaan tot schorsing en voor de stedenbouwkundige vergunning wel? Omdat een verzoek tot schorsing voor de Raad van State voorheen werd afgewezen? En men het nu maar probeert bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen?

Tweede motief – visuele hinder

Er wordt kort ingegaan op visuele hinder. Doch geen enkele verduidelijking wordt gegeven. Er wordt zelfs geen verschil aangetoond tussen wat er op heden reeds is en wat in de toekomst zal zijn. Het is niet aan tussenkomende partij om dit alles aan te tonen. Het is aan verzoekende partij tot schorsing om dit aan te tonen.

Derde motief – motieven die betrekking hebben op milieuvergunning (waarvoor er géén schorsing werd aangevraagd)

Alleszins blijkt de problematiek volgens verzoekende partijen tot schorsing en vernietiging voornamelijk gelegen te zijn op milieuvlak (geurhinder). Hier is er echter géén verzoek tot schorsing ingediend, zoals hierboven reeds vermeld. Zoals verzoekende partijen tot schorsing en vernietiging weten kan dit op heden op ieder ogenblik....Verzoekende partijen tot schorsing en vernietiging weten echter dat een vorig verzoek voor een veel ingrijpender project (biogasinstallatie) werd afgewezen door de Raad van State.

Verzoekende partijen tot schorsing en vernietiging tonen bovendien ook niet in concreto aan wat het probleem is.

De loutere verwijzing naar het verslag van de PMVC toont al helemaal niets aan...Er werd een studie opgesteld en deze geurstudie wordt niet weerlegd. Op basis van deze geurstudie stelt er zich bij verzoekende partijen tot schorsing en vernietiging geen probleem. Opnieuw is het hier aan verzoekende partijen tot schorsing en vernietiging om de hoogdringendheid aan te tonen...

Bovendien mag er niet uit het oog verloren worden dat er hier steeds agrarische activiteiten (varkenshouderij) hebben plaatsgevonden en er zich hier in het verleden ook nooit problemen hebben gesteld.

De spoedeisendheid wordt dan ook geenszins aangetoond. Enkel en alleen om deze reden dient derhalve reeds besloten te worden tot de onontvankelijkheid/niet-gegrondheid van de vordering.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige bestuursrechtscolleges heeft de schorsingsvoorwaarden gewijzigd. Sinds 1 januari 2015 moet een verzoekende partij, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing te bekomen, aantonen dat er sprake is van hoogdringendheid en minstens een ernstig middel aanvoeren.

De verzoekende partij die zich op de hoogdringendheid beroept dient, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en de artikelen 56, §1, 2° en 57, 1° Procedurebesluit in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting te geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Op de verzoekende partij rust de bewijslast om concreet, met andere woorden met voldoende aannemelijke en precieze gegevens, in het licht van de door haar gevreesde nadelige gevolgen van de bestreden beslissing, aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van deze nadelen te voorkomen.

De verzoekende partij zal dus moeten aantonen dat, mocht zij moeten wachten op het resultaat van de vernietigingsprocedure, zij geconfronteerd zal worden met een welbepaalde schade van een zekere omvang, of met ernstige ongemakken of nadelen.

De nadelige gevolgen die de verzoekende partij dreigt te ondergaan en waartegen zij zich wenst te verzetten, dienen bovendien hun exclusieve oorzaak te vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing moet immers volstaan om vermelde nadelige gevolgen te voorkomen.

2.

De verzoekende partijen stellen dat met de verkregen stedenbouwkundige vergunning, de tweede tussenkomende partij niets er van weerhoudt de werken uit te voeren, gelet hierop is aldus de verzoekende partijen sprake van hoogdringendheid. Zij stellen dat, als een uitspraak moet worden afgewacht in de procedure tot vernietiging, de stal met zekerheid zal zijn opgericht en in exploitatie zijn.

3.

Het gegeven dat de tweede tussenkomende partij over een uitvoerbare vergunning beschikt en de enkele verwijzing naar de omstandigheid dat de afwikkeling van de procedure ten gronde een zeker tijdsverloop impliceert, volstaan op zich niet om aan te tonen dat in het voorliggende dossier sprake is van de vereiste hoogdringendheid.

De Raad stelt bovendien vast dat de verzoekende partijen, hoewel zij stellen dat zij ernstige visuele hinder zullen ondergaan, in gebreke blijven dit ook daadwerkelijk aan te tonen. De verzoekende partijen voegen bij hun dossier weliswaar enkele foto's van het omliggende landschap, maar geen van deze foto's laat de Raad daadwerkelijk toe een realistische inschatting te maken van de beweerde visuele hinder. Het is integendeel aan de hand van de stukken van de eerste en de tweede tussenkomende partij dat de Raad moet vaststellen dat de beweerde visuele hinder sterk gerelativeerd dient te worden.

Zo blijkt uit deze stukken dat de verzoekende partijen geen rechtstreeks zicht kunnen hebben op de op te richten varkensstal aangezien de eigen loodsen het zicht op de nieuw op te richten stal belemmeren. Bovendien tonen de verzoekende partijen niet aan dat de oprichting van een nieuwe varkensstal zal zorgen voor een wijzigend beeld dat in die mate verschillend is van het bestaande dat de mate van tolerantie dat van bewoners in agrarisch gebied mag worden verwacht, wordt overschreden.

De Raad kan dan ook niet zonder meer aannemen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in hoofde van de verzoekende partijen aanleiding zal geven tot schade van een zekere omvang en dat de verzoekende partijen de afwikkeling van de procedure ten gronde niet kunnen afwachten teneinde hun belangen gevrijwaard te zien.

4.

Verder halen de verzoekende partijen geurhinder aan om de hoogdringendheid aan te tonen, zij verwijzen hiervoor naar het advies uitgebracht door LNE in het kader van de milieuvergunning. Zij stellen dat de voorgestelde windsingel als geurbeperkende maatregel wordt afgeraden indien in de dichte omgeving (100m) omwonenden aanwezig zijn en menen dat de verwerende partij met deze argumenten geen rekening heeft gehouden.

Evenwel hebben de verzoekende partijen deze bezwaren ook reeds geuit in hun beroepschrift aan de verwerende partij en heeft de verwerende partij hier wel degelijk op geantwoord in de bestreden beslissing. De verzoekende partijen lijken dan ook aan te sturen op de mogelijke onwettigheid van

de bestreden beslissing, hetgeen een discussie over de grond van de zaak betreft en op zich bijgevolg niet volstaat om de hoogdringendheid aan te tonen.

In zoverre de verzoekende partijen stellen dat de bestreden beslissing een noodzakelijke voorwaarde is met het oog op de exploitatie van de varkensstal, is de Raad van oordeel dat zij hierin niet zonder meer gevolgd kunnen worden. Enkel de milieuvergunning laat de tweede tussenkomen partij toe om over te gaan tot de exploitatie van de varkenshouderij zodat opgemerkt dient te worden dat de aangehaalde geur-, mobiliteits- en stofhinder, geen rechtstreekse oorzaak lijken te vinden in de bestreden beslissing op zich maar wel in de milieuvergunning die evenwel niet het voorwerp uitmaakt van de voorliggende procedure.

5.

Gelet op voorgaande conclusies, is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 5 januari 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN

Filip VAN ACKER